

LJUBICA ĐORĐEVIĆ: ŽIVOT I STVARALAŠTVO SA BIBLIOGRAFIJOM, VERA PETROVIĆ, BEOGRAD, 2019, STR. 187.

LJUBICA ĐORĐEVIĆ: LIFE AND CREATIVITY WITH BIBLIOGRAPHY, VERA PETROVIĆ, BELGRADE, 2019, P. 187.

Jelena Smailagić, MA

Univerzitet Megatrend, Fakultet za kulturu i medije, Beograd, Srbija
University Megatrend, Faculty of Culture and Media, Belgrade, Serbia
jelena.jecaducati.93@gmail.com

Nauka o bibliotečko-informacionoj delatnosti ove godine je bogatija za jedno istraživačko delo o liku i stvaralačkom opusu Ljubice Đorđević. Autor je Vera Petrović, a izdavač Alma. Knjiga predstavlja skraćen i neznatno izmenjen tekst doktorske disertacije. Građa je raspoređena u deset poglavlja: Uvod; Biografija Ljubice Đorđević; Ljubica Đorđević kao bibliotekar; Ljubica Đorđević kao bibliograf; Ljubica Đorđević kao univerzitetski profesor; Ljubica Đorđević kao pesnik i književni kritičar; Zaključna razmatranja o Ljubici Đorđević; Personalna bibliografija Ljubice Đorđević; Literatura; Prilozi; Recenzija i Biografija autora.

Autor je hronološki prikazao život i stvaralački opus Ljubice Đorđević, uz pomoć dostupne arhivske građe: Filološkog fakulteta u Beogradu, Filozofskog fakulteta u Beogradu, Arhiva Srbije, Arhiva Jugoslavije, Arhiva grada Beograda, Biblioteke Muzeja istorije Jugoslavije, SUBNOR-a (Savez udruženja boraca narodnooslobodilačkog rata Srbije) u Krajujevcu. Nekompletnost podataka u ličnom dosijeu Ljubice Đorđević na Filološkom fakultetu u Beogradu predstavljala je, pored iskušenja, i dodatni motiv za autora. U knjizi je sveobuhvatnim istraživanjem kroz lik i delo ove izuzetne žene prikazan razvoj bibliotekarstva i bibliografske nauke ne samo u Srbiji već i na prostorima bivše Jugoslavije.

Kao bibliotekarski znalac, svojim vizionarskim pogledima i liderskom ulogom Ljubica Đorđević je zaslužila da se sadašnjim, a i budućim generacijama skrene pažnja na njena dela. Valja istaći da svojim raznovrsnim delima još uvek izaziva divljenje i poštovanje. Imala je sluha za neophodnost istraživanja i beleženja istorijskog razvoja svih tipova biblioteke, doprinosa i uticaja pojedinaca na razvoj bibliotekarske nauke, a umela je da ukaže i na značaj stručne bibliotekarske terminologije.

Na osnovu prikupljenih podataka njen životni put sagledan je od rođenja do 1949. i od 1952. do 1999. godine. Školovala se za učiteljicu, ratni vihor je pri-

mio u svoje redove gde ne samo da je bila borac već i deo kulturno-obrazovne misije. Na osnovu njenog svedočenja, saznajemo da je volela da putuje po Evropi i van Evrope, obilazila je Kinu, Hongkong, Singapur, Indiju, Nepal, Egipat, Izrael, Jordan, Siriju, Tursku, Jermeniju, Gruziju, Uzbekistan, Peru, Boliviju, Čile, Argentinu, Brazil i Njujork. Od umetnosti, pored književnosti, slabost su joj bile klasična muzika i slikarstvo. Divila se između ostalog slikama Olje Ivanjicki i Biljane Vilimon.

Ljubica Đorđević se sa bibliotekarstvom susrela u partizanskim redovima, a od 1952. godine će joj ono biti profesionalno opredeljenje i izvor egzistencije. Bibliotekarskoj profesiji će se svestrano predati, radiće na knjižničarskim, bibliotekarskim i bibliografskim poslovima.

Zasluzna je za formiranje Smera za bibliotekarstvo na Filološkom fakultetu u Beogradu, koji je počeo s radom školske 1980/81. godine. Ona je postavljena za prvog profesora, za predmet Osnovi bibliotekarstva, izabrana u zvanju vanrednog profesora.

Ljubica Đorđević je ostavila u amanet svim bibliotekarima da unapređuju bibliotekarsku struku, da obrazuju njen kadar kako bi mogao da prati sve inovacije koje donosi primena savremenih informacionih tehnologija. Kao aktivan član strukovnih asocijacija, govorila je o aktuelnim pitanjima, ukazivala na potrebu pisanja i publikovanja stručnih radova, magistarskih i doktorskih disertacija. Ukazivala je na potrebu i značaj publikovanja istorije srpskog bibliotekarstva.

Koliki je doprinos bibliografskoj nauci dala Ljubica Đorđević posebno je istražen u knjizi. Ona je promovisana u bibliotekara-bibliografa 2. februara 1965. godine na Filološkom fakultetu u Beogradu. Neophodno je naglasiti njen doprinos srpskoj periodici, time što je uradila bibliografiju "Srpskog književnog glasnika", a ništa manji doprinos nije u izradi personalnih bibliografija o Veliboru Gligoriću, Vidu Latkoviću i Desanki Maksimović. U ovim

bibliografijama primenila je i unapredila bibliografsku metodologiju i pravila, realizujući sve uslove koje bibliografija kao moderna nauka stavlja pred svoje izvršioce. Promovisala je bibliografsku nauku kao neiscrpan izvor za mnogobrojna tematska i bibliografska proučavanja.

Kao što je rečeno, ova knjiga sa jedne strane predstavlja celovito istraživanje o liku i delu Ljubice

Đorđević, a sa druge jedan skroman doprinos sagledavanju istorije bibliotekarstva. Ljubica Đorđević je u svojim radovima uvek isticala potrebu da se na naučnoj osnovi istraži istorija bibliotekarstva, a autor ove knjige njenim objavljivanjem se nada da je ispunio jednu od njenih želja.